

Сибирска котка

Обозначение: SIB

Група: полудългокосместа

Категория: основна

Произход: Русия

Подходяща: за семейства с деца

История на породата:

Породата е създадена в Русия през XI в. от преселници от Европейската част на Русия, установили се в Сибир, които носели със себе си освен покъщнината си и домашните си котки. Попадайки в суровите сибирски условия, влязъл в действие закона за естествения подбор. За да оцелеят от сибирските мразове, котките е трябвало да имат гъсто подкосмие и обилна космена покривка. По този начин тези котки, които не са имали такова космено покритие, са загивали и оставали само добре окосмените котки с обилно подкосмие. Така природата е надарила сибирските котки с дълга, остра на пипане и притежаваща водооттласкващи свойства космена покривка, както и с космени снопчета по ушите, предпазващи краищата им от замръзване. А за да може да ходи по дълбокия сняг, е било необходимо да има едри, мощни и овални лапи с гъсти косъмчета между пръстите. Сибирските котки са цитирани в трудовете на известния зоолог А. Брем, както и от някои други по-стари автори. В днешно време селекцията на породата се води старателно и се контролира от фелинологската асоциация на Русия. Стандартът е приет и утвърден от нея през 1987 г., заедно със селекционна програма за стабилизиране на породата. През 1992 г. породата е призната от всички международни организации. Днес сибиряки популярни в целия свят.

Външен вид:

Според данни на Международната федерация по фелинология Сибирската котка има силно, здраво телосложение със средни размери. Женските са малко по-дребни, а мъжките по-едри. Тегло: средно между 4,500 и 9 кг.

Глава:

Главата им е изпъкнала, с леко заоблено чело. Достатъчно голяма, с трапецовидна форма, широка, с плавни очертания. Сибирските котки имат малка котешка грива, която прави главата им да изглежда по-масивна и изпъкнала. Носът е средно дълъг, широк и прав, със забележим стоп. Бузите са пълни, има дълги мустачки.

Очи:

Очите са широко поставени, средно големи, с овална или бадемовидна форма, като обагрянето им хармонира с окраската на козината.

Уши:

Ушите са средно големи, широки в основата, с форма на равностраничен триъгълник, като в края са леко закръглени и имат снопчета от косми на върха.

Тяло:

Сибирската котка има масивно, силно и леко издължено тяло с добре развити гърди, със здрави добре замускулени крайници, с едри овални лапи и гъсти снопчета от косми между пръстите.

Крайниците : са средно дълги, дебели, с едри овални лапи, силно окосмени между пръстите. Има добре развити възглавнички на лапите.

Опашка:

Средна дължина, дебела в основата

Козина:

Гъста, плътна. Космената покривка се състои от фини косми със средна дължина и подкосмие, което придава висока плътност. Срещат се котки с най-различна цветова окраска.

Окрас:

Допустим всякакъв , с изключение на шоколадов, лилав, бурмански и абисински.

Недостатъци:

Недостатъци на породата са рязко изразен стоп, твърди осилести косми, ватено подкосмие или тънък косъм. Прав профил, дълга и тясна глава/муцунка, плоски бузи, малки кръгли очи, овални лапи,дълга шия, отсъствие на подкосъм.

Особености и характер:

Сибирската котка притежава силно изразен майчински инстинкт. Лесно се запложда и отглежда добре поколението си, като ражда обикновено 3 до 5 котета. Котките от тази порода са издръжливи животни с вроден имунитет срещу някои заболявания. Козината им не изисква старателно ресане, тъй като тя сама поддържа чистотата и порядъка ѝ.

Отглеждане:

Гъстата дълга козина на котката трябва редовно да се сресва с подходяща четка за да се изчиства от мъртвите паднали косми. Препоръчва се да това да става най-малко два пъти седмично, в противен случай може да започнат да се образуват сплътсени топки козина. През есента и пролетта котката си сменя козината. Тогава трябва да се почиства по-често. Понеже кожухчето на котката е твърде гъсто, препоръчва се тя да се къпе, за да може водата да отмива повечето излишни косми.

Здравословни проблеми и продължителност на живот:

Отличителна черта, допринесла за разрастване популярността на породата, е че Сибирската котка се води хипоалергична, тоест съществува минимален шанс да раздразни и събуди някоя алергия на стопаните си. Единственият здравословен проблем, регистриран като по-често срещан при породата е хипертрофична кардиомиопатия. Това е сърдечно заболяване, в следствие на което мускулите на сърцето се уголемяват. Наблюдава се при различни видове породисти и непородисти котки и сибирските не са изключение.

Средната продължителност на живота е от 11 до 15 и повече години.

Съжителство с деца и други животни:

Сибирската котка е дръзка и самоуверена, със силно присъствие на духа, което я превръща в чудесен семеен приятел. Разбира се отлично с деца и дори е склонна да се изиявява като техен пазител. Радва се на компанията и на други котки и кучета, стига

последните да са приятелски настроени към нея и да я оставят тя да бъде в ролята на водача. Може да се научи да живее с други животни, но е добре ако това става докато е малка.

Хранене :

сибирска котка по природа хищник животно, тя генетически запрограмиранана натурална разнообразна храна, така че я хранят предимно органични продукти. Основната храна за котки от тази порода е месо. Най-полезно за тях говеждо месо нарязано на парченца. Овнешко за сибирски котки избират само младо и постно. И говеждо и овнешко месо, можете да дадете на вашия домашен любимец както сурови и варени. Заешко месо перфектно развива челюстта на животното. При избор на суха храна, трябва да е храна добре сбалансирата супер премиум клас.

Селекция

Допустимо чифтосване – няма

Породи , които създадени с участие на Сибирска котка – Невска маскарадна